

Зі святом 8 Березня!

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

4 березня 2004 року

№8 (2661)

Дорогі наші жінки!

Щиро вітаю Вас із славним святом – Днем 8 березня! Зичу щастя і успіхів Вам і Вашим рідним!

Це свято назавжди увійшло в нашу історію, а, найголовніше, – в наші серця і душі.

Сьогодні Київська політехніка – це гордість всієї України, це наша гордість! І у всіх славетних здобутках, які має наш університет, є велика частина Вашої праці. Ми Вам дуже вдячні за це! Ми вдячні Вам за Вашу мудрість, терплячість і доброту, за Вашу натхненність і відданість справі, за той настрій бадьорості і працьовитості, який Ви створюєте.

Особливо хочу поздоровити жінок-матерів. Бути матір'ю сьогодні – і складно, і відповідально, і почесно. Низький Вам уклін за щедрість Ваших сердець, за теплоту Ваших рук.

Окремо хочу поздоровити жінок-ветеранів. Ви пройшли нелегкий шлях. Ваше життя – це подвиг заради життя, заради тих сонячних весняних днів, які ми зустрічаємо сьогодні.

Ми, чоловіки, розуміємо, що не завжди буваємо уважними до Вас, до Ваших турбот і проблем. Але жіноче свято змінює і нас. Проте знайте: ми Вас усіх дуже любимо і поважаємо!

Ще раз зі святом Вас, дорогі жінки!

М.З. Згуровський, ректор НТУУ «КПІ»

Моя красуне! Ніжна і кохана.
Я п'ю уста твої немов троянди сік.
Ти вся така замріяна й незнана,
Як весь одвічний білий світ.

Танок любові окриляє душу,
І серце повне почуттів:
Моя єдина і любима дуже,
Тобі я шлю вітань своїх потік.

Вітань яскравих і барвистих –
Немов від Сонця радісний привіт,
І сподівань на краєць чистих-чистих,
І злетів думки й їх величній біг.

Весна душі, любові квіти
Єднають нас на все життя,
А щастя наше – наші діти –
То ствердження величності буття.

Володимир Янковий

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 “Мені легко працювати...”

Талант
людяності

2 Завжди у творчому пошуку

Творення триває

Феєрія краси

3 Спортсменка? Викладач? – Жінка!

Її підопічні – найкращі

Тут мій дім

Наставник

Методика викладання – це серйозно

Щаслива в колективі

4 Розкіш спілкування

Майстрині ласоців

Незвичайна Галина

“Мені легко працювати...”

“Мені легко працювати, – так почала розмову начальник фінансово-економічного управління – головний бухгалтер НТУУ „КПІ” Людмила Григорівна Субботіна. – Легко з двох причин: “верхи” – розуміють, а “низи” – підтримують” (малося на увазі керівництво та підлеглі. – Авт.).

Зустрітись з головним бухгалтером у робочий час – справа геть неральна. Здається, немає в КПІ такого керівника, заступника, помічника, виконавця і т.д., хто б не прагнув потрапити до неї на прийом. У справі. Невідкладній. Найважливішій, як вважає відвідувач. Але ж, окрім цього, є справи загальноуніверситетські, які теж невідкладні і від їх вирішення залежить благополуччя й умови роботи тисяч людей. І все це проходить через руки, ні, – через серце, головного бухгалтера.

Та послухаємо саму Людмилу Григорівну, як їй працюється. “Ректор університету М.З.Згуровський, окрім того, що відомий вчений, має досвід керівної роботи, добре орієнтується у зовнішніх зв'язках, вміє аналізувати і передбачати рух фінансових потоків для забезпечення навчального процесу, наукових досліджень, допоміжних служб, соціальних потреб, – ділиться вона. – Він добре розуміється на фінансово-економічних проблемах, спілкуємося з ним “однією мовою”.

Крім того, у централізованому управлінні, яке налічує 76 осіб, склався унікальний колектив – старанні, працьовиті, морально відповідальні за результати своєї роботи. У підрозділах теж працюють понад 200 бухгалтерів та економістів. “Усі вони кваліфіковані фахівці, ми разом робимо спільну справу, – продовжує Людмила Григорівна. – Мої заступники – Людмила Миколаївна Клименко (облік і звітність) та Ольга Іванівна Болієва (планова робота) та помічники – люди з різним життєвим досвідом, характером, але разом – ми одна професійна команда. На нас лежить подвійна відповідальність: своєчасно і якісно забезпечити фінансово-економічну діяльність університету, а також гідно представити його зовнішнім службам – КРУ, Рахунковій палаті, Держказначейству, податковій інспекції тощо”. За минулий рік лише офіційно зареєстрованих перевірок було 22. Висновки їхні практично збіглися: фінансово-економічна діяльність в університеті “КПІ” провадиться належним чином.

НТУУ КПІ – найбільший навчальний заклад столиці, тож бухгалтерам і економістам доводиться працювати з величезними масивами інформації. Часто типове програмне забезпечення доводиться вдосконалювати і адаптувати “під себе”. А це вимагає значних затрат часу. Приміром, “Технобаланс”, рекомендований Держказначейством, допрацьовували майже рік. Система обліку і звітності, вважає головний бухгалтер, в університеті функціонує на сучасному рівні. Тож у поточному році Л.Г.Субботіна планує змінити підхід до системи планування: не за обліком (наявними ресурсами, як нині), а планувати ресурси наперед, вдосконалювати механізм обліку, за даними якого керівники підрозділів зможуть планувати свою діяльність.

Про себе Людмила Григорівна, як і більшість жінок, говорить неохоче. В КПІ – з 1989 року, до цього понад 10 років працювала в системі держпостачання, з 1999 – головний бухгалтер університету. Має двох синів. Домашні давно звикли, що мама завжди в роботі. Зазвичай з документами, листами, робочими матеріалами, періодично і нормативними документами працює вдома. Щоб назавтра дати відповідь на десятки “як”, “чому” і “скільки”.

Н. Вдовенко

Л.Г. Субботіна

До чого ж гарно та весело на доглянутій землі: геть-чисто все зелене та буйне, тягнеться до сонця, наливається силою завдяки рукам турботливим, серцю бентежному. Саме поклонючись жіночим рукам, що плекають усе суще, люди створили багато символів і емблем, де рослина, колос, дитина захищені жіночими долонями. Тож видається цілком логічним, що опікуватися справою соціального становлення молоді в Київській політехніці довірили жінці – Ірині Володимирівні Лісовській, заступнику проректора, начальнику відділу соціальних питань. Вона глибоко переконана, що всі добрі справи настояні на любові.

У НТУУ “КПІ” І.В.Лісовська вже понад два десятиліття, здолала шлях від студентки до заступника декана ХТФ. Завдяки власній наполегливій праці та зацікавленій підтримці наставників і колег вона свого часу захистила кандидатську дисертацію, виконану під керівництвом доц. Л.Г.Рейтера, стала працювати викладачем загальної та неорганічної хімії. Спілкуватися доводилося зі студентами молодших курсів, учорашніми старшокласниками. Не секрет, що першокурсникам непросто адаптуватися до вимог вищої школи, до багатотисячного студентського середовища, стрімкого ритму мегаполіса. Тож була для них і порадицею, і

Талант людяності

І.В. Лісовська

алхімії, де головним “алхіміком” виступала Ірина Володимирівна. Факультетські заходи із задоволенням відвідували численні гості – колишні випускники, відомі люди тощо. Студенти – великі вигадники, у них виникають найнесподіваніші ідеї щодо навчання та дозвілля. Зі своїми починаннями зверталися до Ірини Володимирівни: завжди уважної, коректної, надзвичайно енергійної і діяльної. Вона успішно представляла їхні інтереси перед адміністрацією. Така робота не залишилася непоміченою.

“Посаду заступника проректора на себе навіть і не приміряла”, – зізнається потім І.В.Лісовська. Але саме її півроку тому затвердили на цій посаді. Справ навалялося стільки, що важко сказати, коли розпочинається і закінчується її робочий день: завжди у гурті молоді, завжди у русі, у прагненні сьогодні встигнути більше, ніж учора. Крім соціальних питань, вона відповідальна за попередження негативних явищ у студентському середовищі. Розпочала із загальних акцій проти тютюнопаління, запобігання СНІДу тощо. Організовує для студентів лекції, зустрічі із фахівцями, які цікаво й доступно розповідають і демонструють на макетах переваги здорового способу життя, активної життєвої позиції, що дозволить молоді реалізувати свої устремління.

Ірина Володимирівна опікується мистецькими заходами за участю політехніків, сприяє виступам наших кавеєнівців по Україні та за кордоном. Вона керує роботою студентської соціальної служби НТУУ “КПІ”, працює у тісній взаємодії зі студентським профкомом та Студардою, ЦКМ та картинною галереєю ім.Г.Синиці. Спільними зусиллями вони започаткували низку культурно-мистецьких заходів у студмістечку.

Ірина Володимирівна – людина товариська і приємна у спілкуванні. У неї багато друзів, вона любить подорожувати – адже нові люди і враження розбурхують уяву, урізноманітнюють будні. Хоча при нинішньому завантаженні одноманітність їй не загрожує.

А ще ж як приємно бути господинею, створити в домі атмосферу злагоди, добра та гостинності: доглядати за кімнатними рослинами (лише на один полив витрачає кілька літрів води), готувати свої фірмові страви, частувати гостей, відчувати себе гарною і бажаною. Жінкою.

Н. Єлизарова

ЗАВЖДИ У ТВОРЧОМУ ПОШУКУ

В.М.Волинець

Після зустрічі із заступником директора НТБ Валентиною Миколаївною Волинець ще раз пересвідчилася, що творча особистість за бажання відбудеться будь-де і не потрібно для того шукати супер-екстремальне чи супер-популярне місце. Тільки від самої людини залежить, ким вона стане і який слід залишить після себе.

Двадцять років тому після закінчення Інституту культури тоді ще Валя Волинець з трепетом прийшла працювати до бібліотеки КПІ. Це було мрією багатьох – відомий навчальний заклад, шойно відкрите нове приміщення, молодіжний колектив, жива атмосфера спілкування з відвідувачами. Про краще годі було й мріяти. Директор бібліотеки Л.В.Ворона уважно ставилася до молодого поповнення: кілька років працювали вони під опікою досвідчених колег, набували майстерності, завідувач усіх відділів люб'язно надавали поради та допомогу.

Валентину призначили працювати у методичному відділі, завдяки чому швидко перезнайомилася з колегами з інших відділів та дізналася про їх специфіку. Хоча, зізнається, довго боялася зробити щось «не так», і не тому, що бракувало знань, а надто поважала старших досвідчених колег і дуже не хотілося осоромитися перед ними. Можливо, ця риса – гідно наслідувати старшим – і допомогла їй згодом досягти вершин професійної майстерності. Через чотири роки В.Волинець уже довірили очолити бібліографічний відділ. Це була школа професійного зростання й набуття керівного досвіду.

Коли в 1991 р. їй запропонували посаду заступника директора НТБ, у колективі це сприйняли органічно, наче так і мало бути. На цій посаді якнайкраще розкрилися лідерські якості Валентини Миколаївни. Та головне, їй вдалося «не згубитися» в поточних справах. Вона чітко бачить перспективу – і власну, й НТБ, і впевнено крокує вперед.

В.М.Волинець здобула другу освіту – економічну, без нових знань сьогодні – ніяк; викладала в інституті культури. Валентина Миколаївна дивується,

коли знайомі скаржаться на одноманітність буття – у неї постійно невистачає часу, тому від багатьох цікавих можливостей доводиться свідомо відмовлятися.

З 1995 р., коли було створено Українську бібліотечну асоціацію, вона – незмінний секретар президії, багато працює для підтримки бібліотечної громадськості міста та України.

Бібліотечну справу Валентина Миколаївна вважає інтелектуальною, адже вона вимагає юридичних, економічних знань, володіння сучасними комп'ютерними технологіями. Під її керівництвом відбувається автоматизація інформаційних та бібліотечних процесів у НТБ. «Завжди є об'єктивні фактори, – розмірковує В.Волинець, – що заважають зробити задумане якнайкраще і в повному обсязі, але сьогоднішні бібліотечні технології, впроваджені в НТБ, відповідають міжнародним стандартам.

Наші успіхи і досягнення, – підсумовує вона, – спільні, завдяки праці кожної з 153-х бібліотечних та інженерних працівників, які трудяться у нас. Тут приємна творча атмосфера, всією знаходиться порозуміння. До нас із задоволенням ідуть на фахову практику студенти Київського національного університету культури і мистецтв. На жаль, їх готують щорік менше. У нас працюють багато ветеранів університету та бібліотеки. Вони – наше велике надбання, хранителі традицій, приклад для молоді. Ми, співробітники бібліотеки, завжди відкриті до конструктивного діалогу і працюємо для вас, шановні наші відвідувачі!»

До розмови приєднується директор НТБ В.Г.Дригайло: «Пишаюся тим, що свого часу в звичайній випускниці інституту розгледів особистість і лідера. Це саме я запросив Валентину Миколаївну працювати в КПІ. Навіть довелося через міністерство отримувати додаткову квоту, бо ми набирали фахівців із технічною спеціалізацією, а Валентина вивчала соціально-політичну літературу. Тоді було з кого вибирати, адже 18 груп бібліотекарів готував лише Інститут культури (сьогодні – одну). Зате якого кадра виростили!» Василь Герасимович хитро посміхається, він явно задоволений перебігом подій та розповідає далі: «На сьогодні В.Волинець – відомий спеціаліст у галузі теорії й практики бібліотечної справи. Дані про неї занесено до довідника «Хто є хто в бібліотечно-інформаційному світі Росії та СНД». Вона удостоєна звання «Відмінник освіти України».

В.Волинець – член постійного оргкомітету міжнародної фахової конференції «Крим». Торік з нагоди свого 10-річчя конференція зібрала 1700 учасників із 36 країн. НТБ Київського політехніки є співорганізатором цього заходу, а В.Волинець – постійно головою на секції «Автоматизовані бібліотечні системи і технології». Вона – співавтор одного на теренах СНД підручника з основ управління вузівською бібліотекою, який має великий попит не лише в Україні, а й в Росії та Білорусі.

Валентина Миколаївна бере активну участь у громадському житті бібліотеки. Торік до Дня бібліотек ініціативна група працівників НТБ, яку очолила В.М.Волинець, створила відеofilm «Бібліотека очима читачів» та влаштували для співробітників цікаве дійство з конкурсами і лотереєю. А попереду в неї ще багато планів і задумок.

Н. Воовенко

Як подарунок долі сприйняла Олена Василівна Гомонай запрошення працювати на ФТФ Київської політехніки. Було це майже 10 років тому. На той час у неї успішно складалася кар'єра в Інституті металознавства НАНУ, де захистила кандидатську і пропрацювала понад десять років. Разом із колегами – в один рік закінчили МФТІ – Миколою Володимировичем Гайворонським і Геннадієм Євгеновичем Монастирським вони втілювали свої ідеї в навчальні програми та методики, вчили і вчилися самі. Були недоліки і прорахунки, але не було одного – байдужості.

З роками враження втрачають гостроту, а погляди стають виваженишими. Тому хочеться навести спогади Олени Василівни, опубліко-

День третій. З'явилися приміщення! Перший набір студентів, перші знайомства, перші лабораторії, перші лекції, перші двійки, перше кохання... Іспити у всіх – у студентів, у викладачів, у декана. Нами цікавляться школярі та їхні вчителі. Проводимо власну фізико-технічну олімпіаду.

День третій ще триває. Ми дуже пишаємося тим, що маємо на сьогодні, – нашими приміщеннями, світлим, просторим. Нашими лабораторіями – справжніми, унікальними. Нашими студентами – вони цікавляться фізикою, охоче ставлять експерименти і навіть здатні самостійно поставити лабораторні роботи.

День третій триває. Ми не маємо часу дивитися на годинник – ми працюємо.

День сьомий ще не прийшов. Нехай він прийде якомога пізніше...

Коли за пропозицією Ради факультету в ФТІ було вперше в Україні введено курс квантової інформатики, О.В.Гомонай охоче підключилася до розробки та викладання цього курсу. На той час лише в Каліфорнійському технологічному інституті та Гельсінському університеті були подібні курси. Й досі квантову криптографію викладають переважно факультативно. Олена Василівна пишається, що причетна до наукового напрямку, який виник на межі інформатики і фізики та може принципово змінити інформаційні технології в майбутньому. Вона пишається, що працює саме в ФТІ, де перспективні студенти, з якими цікаво спілкуватися, та є відчуття, що «зерна проростуть» і сили й час витрачено не даремно.

Дивлячись на цю струнку рухливу жінку, яку за зовнішністю важко відрізнити від студентки, не віриться, що торік вона закінчила докторантуру й успішно захистила докторську дисертацію. У ФТІ для цього створили відповідні умови. Направили на стажування в Інститут товариства Макса Планка (Німеччина). Робота там була корисною і продуктивною: сучасна експериментальна база, високий рівень досліджень сприяли зібранню необхідних для докторської матеріалів. Її дисертація присвячена дослідженню матеріалів, що можуть використовуватися в елементах магнітних носіїв інформації.

О.В.Гомонай, як і раніше, багато й плідно працює, їй ніколи дивитися на годинник. Пізно ввечері, проходячи повз 11-й корпус, побачите світло на другому поверсі – то в 206-й, у Олени Василівни. Творення триває. День сьомий ще не прийшов. Нехай він прийде якомога пізніше.

Н. Єлизарова

ТВОРЕННЯ ТРИВАЄ

О.В. Гомонай

вані з нагоди презентації ФТФ сім років тому.

«День перший, ранок. Нема нічого і нікого, є тільки спільний наказ міністра освіти Згуровського М. З. та президента НАНУ Патона Б. Є. «Про створення в Київському політехнічному інституті фізико-технічного факультету подвійного підпорядкування».

День перший, полудень. Нема ще нікого і нічого, але Вчена рада НТУУ «КПІ» обирає першого декана.

День перший, по обіді. Утворено комісію, яка розробляє проекти навчальних планів. Оголошено конкурс НАНУ серед випускників МФТІ на заміщення посад викладачів фізико-технічного факультету.

День другий. Нема ще нічого, але, крім нашого декана, вже з'явилися ми – майбутні штатні співробітники факультету. Розробляємо плани майбутніх лабораторій, шукаємо, де і за які кошти купити обладнання, що і як викладають студентам.

ФЕЄРІЯ КРАСИ

рема танці народів світу. Вони мріють про самостійний концерт. Створили свій сайт www.politechnik.com.ua, куди надходять схвальні відгуки та запрошення на виступи. Тільки чомусь то з Мексики, то з Китаю. «А кошти звідки?» – із сумом запитують аматори. Ансамбль постійно бере участь в університетських, районних та міських святкових заходах.

Мабуть, доля розпорядилася так, що все життя М.Мічик пов'язане з танцями та КПІ. Мама привела її, п'ятирічну, сюди в дитячий ансамбль танцю, потім був танцювальний колектив «Барвінок», згодом – на багаторічній «Політехнік». За цей час дістала освіту, знайшла улюблену

роботу, стала керівником аматорського колективу, зустріла тут свого чоловіка, сюди, ймовірно, прийдуть і їхні діти.

Марія вважає, що їй пощастило: займається справою, яка приносить втіху; поруч – друзі й однодумці, готові підтримати і втілити її мистецькі ідеї, попереду, сподіваємось, – роки натхненної творчості. На суто жіноче запитання: на що витратила б вільні кошти, Марія, не задумуючись, відповіла: на взуття і костюми для колективу.

Така вона, Марія Мічик, яка не уявляє себе без танцю і «Політехніка». Натхнення вам, невгамовні!

Валентин Ліберт

Марія Мічик

дом, високою стелею, зручними роздягальнями тощо. Досі не натішається. Двічі на тиждень збираються на репетиції. Працюють як належить, біля станка впродовж двох годин. Концертмейстри Ольга Миколаївна Віштак та Юрій Кирпатенко (баян і фортепіано) – висококваліфіковані фахівці та незмінні помічники в організаційних питаннях.

Торік танцівники з «Політехніка» на запрошення університету Анкари (Туреччина) взяли участь у 17-му міжнародному студентському фестивалі. Вони успішно презентували свій навчальний заклад, глядачі приймали їхні виступи дуже тепло. Ансамбль також став переможцем у I турі Всеукраїнського фестивалю-конкурсу ім. П.Вірського серед аматорських колективів. На жаль, мало є фестивалів для 20-річних танцюристів, тому й географія виступів колективу поки що скромна.

На сьогодні «політехніки» знаходяться у добрій фізичній формі та мають цікавий репертуар, зок-

Народний ансамбль танцю «Політехнік»

Как много черт у женской красоты!
Походка. Жест.

Изящный гибкий стан.
Дугою бровь. Зовущие уста.
Необъяснимы прелести черты.

Румянец на щеках
и свежесть нежной кожи,
Сноп золотых волос,
лукавство милых глаз

И просто молодость – улы!
– казаться может
Весельной красотой,
пленяющей нас.

Идут года, и прелести все чаще
Туманятся то мукой, то ленцой.
Из всех красот одна непреходяща –
Приветливое доброе лицо.

О Женщина!
Прекрасного начала,
Богиня нежности и доброты,
Ты колыбель грядущего качала,
Дав детям жизнь,

мир улучаешь ты.
Тебя пытали нищета и ревность,
Тебя казнили грубость,
ложь и злость.

Твой талисман –
доверчивость и верность,
Твоя молитва – лучшее – сбьлось!
Тебе хотелось счастья –

быть любимой,
Ты можешь чудо совершить,
любя.

О, Женщина!
Ни с чем ты не сравнима,
Нет ничего, прекраснее тебя!

Віталій Іващенко

Старовинний український танок «Аркан» у виконанні чоловічого складу народного ансамблю танцю «Політехнік» (художній керівник та постановник танців Марія Мічик) викликає незмінне захоплення у публіки. Гуцульська мелодика в сучасному аранжуванні, злагоджені рухи танцюристів наче переносять глядачів на карпатські полонини. А костюми! Джинси та пояси зі стилізованою народною вишивкою, виконаною щонайтоншою стрічкою. Воістину, феєрія краси.

Марія Мічик, балетмейстер-хореограф, керує ансамблем з 2001-го. За цей час повністю оновлено репертуар (вона є постановником усіх номерів).

Представлені всі регіони. Тут і традиційний «Гопак» з центральної України, й «Поліська полька», й «Карпатські узори» та «Коричка», й «Український віночок». Обклалися книгами з фольклору та історії костюма, самі придумують вбрання і власноруч їх виготовляють. Іноді таке втручання хоч на подіум виставляти.

Ансамбль налічує 35 осіб основного складу (студенти і випускники університету) та близько 30-ти в підготовчій групі. Рік тому в'їхали в нове приміщення в 16-му гуртожитку – з окремим вхо-

I.V. Zenina

спортсменів, до того ж Ірина Володимирівна ніколи не зупинялася на досягнутому. Після вузу, який закінчила на "відмінно", навчалася в аспірантурі, отримала звання кандидата педагогічних наук.

З 1987 року І.В. Зеніна працює в НТУУ "КПІ". Тут Ірину Володимирівну цінують як людину виняткового обдарування, талановитого працівника, а студенти – шанують і люблять як старшого товариша. Вона викладає не тільки спеці-

Спортсменка? Викладач? – Жінка!

Кандидат педагогічних наук, доцент кафедри підготовки спеціалістів з фізичного виховання, заступник декана ФФВС з виховної роботи, викладач, кандидат в майстри спорту з фігурного катання і просто тендітна жінка, яка по-материнському ставиться до кожного студента, не лише без уваги жодної їхньої проблеми, – це про **Ірину Володимирівну Зеніну**.

Вона, скільки себе пам'ятає, впевнено крокувала до мети. У 6 років почала займатися фігурним катанням і через деякий час вже була однією з кращих фігуристок СРСР. Заняття спортом не тільки не заважали навчанню, а й допомогли обрати майбутню професію. Ірина Володимирівна пішла навчатися до Київського інституту фізичної культури. Життя було надзвичайно цікавим, наповненим найрізноманітнішими подіями, були злети і падіння, але така, мабуть, доля справжніх

алізованих предметів – методику викладання фізичного виховання у навчальних закладах, олімпійський спорт, професійний спорт, історію фізичної культури, а й веде практичні та теоретичні заняття з гімнастики.

Студенти і колеги дуже тепло відгукуються про Ірину Володимирівну:

– Дійсно, робота на кількох посадах вимагає працьовитості та зосередженості, великої самовіддачі. Вона користується неабиякою шаною на нашому факультеті. На плечах цієї тендітної жінки лежать і організаційні питання, і навчальні справи, і творча діяльність.

– Ірина Володимирівна вміє просто радіти життю, дарувати людям радість, вірить в красу навколишнього світу, вміє її бачити, сприймати відкритим серцем. Вона просто справжня жінка.

Ірина Володимирівна мені розповіла:

– Головне в моїй роботі – це спілкування, взаємодопомога, повага. Мені не байдужі жодні студентські очі, звернені до мене. Через спеціфіку нашого факультету всяке буває – хто на змагання їздив – не зміг прийти на залік, хто травму отримав – не відвідував заняття. Оскільки я займаюся цими питаннями, то до кожного намагаюся знайти окремий підхід. При можливості завжди допомагаю.

– Чи вдається родині приділяти належну увагу?

– А як же, – це найголовніше для мене. У мене чудова сім'я, і я завжди знаю, як би не втомилася на роботі, які б проблеми не турбували, вдома на мене чекають мої найкращі порадики – моя родина. Син уже зник до того, що мені доводиться багато працювати, завжди мене розуміє і підтримує. Взагалі, я вважаю, що щаслива сім'я – запорука успіху в інших справах.

– А чи є у Вас захоплення – те, що допомагає відволіктися від робочих прблем?

– Мені дуже подобається моя робота. А захоплюють – подорожі, звичайно, спорт. Взимку займаюся моржуванням, а щоліта від'їжджаю зі студентами на відпочинок до моря – працювати інструктором з плавання. Різноманітність моєї роботи допомагає розслабитися та відпочити. Я дуже задоволена, що моя професія – це поєднання улюбленого з корисним: спорту з навчанням.

– Вітаю Вас та всіх жінок зі святим і бажано здоров'ям, удачі, злагоди й любові!

– Дякую. Я зичу всім з нагоди свята, щоб справи, якими ви займаєтесь, приносили лише радість і задоволення, щоб життя було прекрасним, сповненим енергії та щастя!

Катерина Білоконь

Її підопічні – найкращі

Дуже почесно бути причетним до справ важливих і корисних. А стояти біля витоків, приміром, нового факультету дев'ять років тому – подія неординарна, і згадувати про неї завжди приємно. Це саме **Лариса Володимирівна Малюк** – нині методист відділу навчально-виховної роботи ФТП – разом із деканом фізтеху проф. О.М.Новіковим та його заступником доц. Т.В.Литвиною виконувала всю технічну роботу з організації першого набору студентів. Перших фізтехів (три групи по 15 осіб) досі пам'ятає поіменно. Опікувалися ними, як рідними. А перший власноруч складений розклад навіть сниться потім. Уже три роки як аспіранти та фахівці-магістри – той перший набір – приходять в інститут перекинутися словом та розповісти новини: хтось одружився (вибирають лише серед своїх), хтось уже сам викладає. Наявна спадковість поколінь. Прийшли багато нових талановитих студентів, які нині є гордістю ФТП та Політехніки – переможці й призери усіляких предметних олімпіад і конкурсів.

L.V. Maluk

Особливо приємно Ларисі Володимирівні телефонувати батькам з нагоди урочистостей, де вшановуватимуть їхніх дітей – скільки щирих слів вдячності чує на адресу керівництва інституту, що лише заради цього варто працювати в деканаті, виконувати всю нудну статистичну, звітну та "папероторчу" роботу. Завжди акуратна у справах та доброзичлива до відвідувачів, Лариса Володимирівна користується заслуженою повагою серед колег та студентів. Їй не потрібно заглядати в папери, щоб згадати чийсь групу чи оцінки, хто староста та через кого простіше зв'язатися зі студентом, знає їх усі практично напам'ять. Її поради завжди доречні та професійні, а ще завжди приємно відчувати частку уваги та живої людської зацікавленості методиста до кожного відвідувача, скільки б годин не тривав прийом. У ФТП знають, якщо ти вже звернувся до деканату, то без відповіді не залишишиш і наступного дня знову не стоятимеш у черзі, справи вирішуються практично і з найбільшою користю для підопічних.

Лариса Володимирівна в КПІ близько 20 років, випускниця ММІ. Зараз має чудову помічницю у справах – Іру Герасименко. А взагалі, вважає, що її вихованці – найкращі в Політехніці і саме спілкування з ними додає наснаги та бадьорості.

Н. Вдовенко

Тут мій дім

"КПІ для мене – рідний дім, 18-річною переступила його поріг і працюю тут уже понад тридцять років, – розповідає заступник головного бухгалтера Ольга Василівна Ковтун. – Більше десяти років очолюю матеріальний відділ". Хто не знає – тут обліковуються матеріальні цінності по всьому університету: оприбуткування, інвентаризація, списування тощо. Киньте оком на устаткування будь-якого приміщення – техніка, меблі, щоб уявити обсяг роботи підрозділу.

Одинадцять співробітників – молоді і ветерани – працюють тут поруч в атмосфері доброзичливості та взаєморозуміння. Приміром, Віра Іванівна Кулик, бухгалтер І категорії, 24 роки віддала Політехніці; Вікторія Валеріївна Таутько, провідний бухгалтер, – теж понад 20. У них є чому навчитися молодим. "Дівчата, вчіться обов'язково, здобуйте нові знання", – завжди говорить Ольга Василівна. І з сумом розповідає, як свого часу було важко працювати і вчитися, навіть на сесію не завжди відпускали.

О.В.Ковтун з теплотою і вдячністю каже про своїх колег: беручки до роботи, з ними легко працювати, адже сама багато не зробиш. Про себе говорить неохоче: має дві дочки, обидві вибрали економічний фах

O.V. Kovtun

(ФММ), щоліта порається на городі біля батьківської хати у селі, живе як усі ми.

На запитання: в чому ж секрет такої працьовитості та милого вигляду співробітницт, Ольга Василівна поділилася "секретом": "У нас єдиний відділ у фінансово-економічному управлінні, де ніхто не палить. Тому й виглядаємо гарно, і працюємо довго". Мабуть, саме на таких працівниках, які в кожній фразі згадують про роботу, і тримається наш університет, наша держава.

Н. Петренко

Молодим спеціалістом близько півстоліття тому прийшла до Київського політехнічного **Тамара Дмитрівна Білецька**. В трудовій книжці у неї один запис каліграфічним почерком: прийнята на роботу в бібліотеку КПІ; а далі – тільки про підвищення по службі та подяки.

Багато років працювала вона у відділі навчальної літератури, який очолила в 1968 р. Хто не уявляє, що це за відділ, скажу: це "бібліотечний мартен". Як мінімум, двічі в семестр кожному (!) студенту стаціонару видавали (приймали) від кількох одиниць до кількох десятків підручників і допоміжної літератури. Вручну переносили тонни книг у не завжди пристосовані приміщення.

Двадцять років тому у зв'язку із розширенням НТБ створили відділ внутрішньовузівських видань, очолили який довірили Тамарі Дмитрівні з огляду на її багатий досвід та сумлінне ставлення до роботи. Кілька місяців "не вилазила" вона тоді з навчально-методичного кабінету Міносвіти, по одному збирала методичні та навчальні посібни-

ки, видані у вищих технічних закладах освіти, налагоджувала партнерські зв'язки з кафедрами, щоб оперативно отримувати звітні літератури. Плідною була співпраця з редакційно-видавничим відділом КПІ. Іноді от-

римували по 800 найменувань нових надходжень за рік.

Нині комп'ютерні технології спрощують студентам доступ до методичних матеріалів. 85 найуживаніших посібників внесено в університетську комп'ютерну мережу, скористатися ними можна з будь-якого комп'ютера. Завдяки цьому, якщо раніше обслуговували до 60 тисяч студентів на рік, то минулого року – вже тільки 35 тисяч.

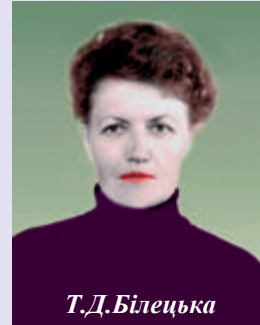
За багаторічну працю Т.Д.Білецька має урядові й університетські нагороди та відзнаки. Вона – голова Ради наставників НТБ. "Завжди повторюю своїм

підопічним, – каже Тамара Дмитрівна, – не треба вказувати відвідувачам на огріхи при оформленні вимог, посилаючи їх по кілька разів до інформаційного відділу, ми маємо задовольнити студентів саме тому, що це наша робота. І наша майстерність полягає в тому, щоб за неповною інформацією максимально повно обслуговувати читачів".

У відділі працюють молоді співробітники Людмила Гунько, Світлана Гуртовенко (недавня випускниця університету культури), Маша Войтенко (студентка-заочниця). Вони поважають свого наставника, переймаючи у неї секрети професійної майстерності, та десь трішечки навіть заздять – мабуть, тому, що весь вік Т.Д.Білецька працює з прекрасним (що може бути прекрасніше й духовніше за книгу), у неї завжди гарний настрій, вона бадьора і зібрана, завжди готова до роботи і спілкування.

Н. Сергієнко

НАСТАВНИК

T.D. Biletska

Методика викладання – це серйозно

Після закінчення ФЛ **Зоя Корнева** навчається в аспірантурі НТУУ "КПІ". Тема її кандидатської вельми серйозна і ґрунтовна – методика викладання англійської мови для спеціальної цільової аудиторії, тобто як професійно і ефективно викладати мову, скажімо, для економістів вузької спеціалізації, юристів тощо. Тут потрібно врахувати багато чинників (об'єктивних і суб'єктивних), щоб досягти результату.

Ще в студентські роки Зоя отримала другу освіту на ФММ – вивчала управління зовнішньоекономічною діяльністю. Тепер для студентів цього ж фаху викладає англійську за власною методикою, яку постійно вдосконалює. Від спілкування зі студентами Зоя Михайлівна у захопленні. На її думку, всі її слухачі – особистості, які знають, чого прагнуть у житті і як його досягти.

Її науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор Дніпропетровського університету економіки та права О.Б.Тарнопольський, член фахової ради із захисту дисертаційних робіт за спеціальністю "Теорія та методика навчання: германські мови" – задоволений своєю підопічною: її знання підтверджують традиційно високий рівень підготовки на ФЛ НТУУ "КПІ", а що вже працьовитості та старанності – на кількох вистачить.

Зоя Корнева – велика трудівниця. Її наукові статті постійно друкують українські фахові журнали, а недавно Міжнародна асоціація викладачів англійської мови як іноземної IATEFL (європейська організація, членом якої є З.Корнева) надала під її матеріал (написаний не у співавторстві!) шпальти свого часопису Business Issues. Без сумніву, це помітний успіх молодого науковця та всіх, хто допоміг досягти цього.

"Кращою аспіранткою на факультеті я не пам'ятаю, – сказав у розмові з кореспондентом "КПІ" декан ФЛ доц. Ю.І.Височинський. – Чудовий викладач, перспективний науковець".

Н. Титаренко

Зоя Корнева

Ірина Побідаш

Щаслива в колективі

Аспірантка ВПФ **Ірина Побідаш** вважає, що сторінки історії завжди актуальні, вони збагачують нас, долучають до української та світової культури. За темою своєї кандидатської вона з ентузіазмом працює в архівах і музеях м.Чернігова, вивчаючи видавничу та журналістську діяльність Л.І.Глібова. Бо саме там у 1861–63 рр. він видавав "Чернігівський листок".

Крім того, Ірина Леонідівна читає курс практичної стилістики української мови для студентів ВПФ. Зі студентами Ірина зустрічається із задоволенням – вони, в більшості своїй, освічені, зацікавлені в добрих фахових знаннях, з ними приємно спілкуватися.

І.Побідаш вдячна за допомогу та підтримку проф. М.С.Зарницькому та всьому колективу кафедри на чолі з проф. Р.Г.Іванченком. Вона прийшла сюди, маючи певний життєвий досвід та педагогічний стаж. Тому дуже цінує атмосферу взаємоповаги та взаєморозуміння, що панує на кафедрі.

Інф. "КПІ"

Професори кулінарної справи

Про роботу виробничого цеху Центру студентського харчування розповідає його завідувачка **Галина Іллівна Гібриченко**: "За день обслуговуємо від 200 до 500 відвідувачів. Маємо страви на всі смаки. Щодня готуємо три види перших страв, молочні, дієтичні, обов'язково овочеві салати, борошняно-м'ясні вироби, рибні та м'ясні тощо". Її доповнює директор Центру студентського харчування **Ганна Андріївна Пушкарних** (на фото – крайня зліва): "Для роботи підприємства завжди маємо необхідний асортимент продуктів. Правда, обладнання потребує заміни, бо фізично зносилось та морально застаріло".

Заслуженою шаную та повагою у колективі користуються **Ганна Степанівна Ной** – повар V розряду, ветеран підприємства, яка нині працює на найвідповідальнішій ділянці – виготовленні м'ясних страв. Котлету "по-київськи" вона завжди готує залюбки. Ці вироби ніколи не залежуються на роздачі.

Співвідношення ціни (3,28 грн) та якості (самі скуштуйте) говорить само за себе.

В цеху працює 15 осіб, з них третина – повари. Що кілька років приходять молоді спеціалісти, набувають досвіду і знаходять собі потім вельми престижні місця. А ветерани знову приймають поповнення і знову діляться секретами майстерності.

Розмову продовжує **Г.А.Пушкарних**: "Умію працювати на будь-якому робочому місці, пройшла всі сходинки кар'єрного зростання. А починала ученицею повара, освіту здобула заочно. Кулінарія мені до душі – адже це мистецтво".

Для своїх співробітників директор завжди намагається створити кращі умови роботи, відстояти їхні права. Практично всі вони мають Подяки від голови КМДА. Їх знають у професійних кругах столиці, завжди запрошують обслуговувати великі районні та міські заходи.

"Іноді недооцінюють значення харчування та людей, які працюють у цій галузі, – з хвилюванням говорить Ганна Андріївна. – Але від того, що і як ми їмо залежить не лише настроїв, а й здоров'я. Наші співробітники – професори своєї справи".

Н. Вдовенко

Майстрині ласощів

Коли нагодилися кореспонденти "КП", біля тіста якраз чаклували кондитер V розряду **Тетяна Шовкун**, кондитер IV розряду **Людмила Тетієва**, кондитер III розряду **Валентина Шуляренко** та пекар **Люба Коляжчук** (на фото).

"За роки роботи тут, – продовжує **С.Носова**, – відбулося багато змін. Раніше випікали лише пиріжки (дріжджове тісто), потім стали працювати з пісочним, листковим, згодом освоїли тістечка. Зараз маємо широкий асортимент смачної продукції. Особливо популярна піца з різними начинками: яблучна, м'ясна, сирна, грибно тощо".

В цеху можна замовити святкові торти, паски, тістечка на бісквітній основі. Тут люблять і вмюють догодити споживачеві.

Н. Єлизарова

У кондитерському цеху Центру студентського харчування на місяць виготовляють близько 15 тис. виробів в асортименті. Причому всі операції виконують самі. О п'ятій, коли більшість людей сплять солодким сном, розпочинає роботу тістоміс, о сьомій, коли найприємніше понижитися у ліжку, приступають до роботи кондитери та пекарі. На 9-ту, коли лише починається робочий день, – у кондитерів готова свіжа випічка, яку оперативні розвозять по навчальних корпусах. Уже на першій перерві студенти та викладачі можуть нею полакуватися. І так щодня.

Як не дивно, але на різних факультетах різні смаки: десь більший попит на пиріжки з капустою, десь – на булочки (під гарною назвою "студентська здоба"), а ще десь –

на тістечка. Та всім смакує продукція кондитерів-політехніків.

Завідує кондитерським цехом **Світлана Флегонтівна Носова** (на фото – у центрі), яка цього року святкуватиме своє тридцятиріччя на цій посаді і в КП. "Колектив у нас невеликий, – розповідає вона, – але дружний, разом уже багато років. Працюємо у дві зміни".

Незвичайна Галина

Кожний вид спорту по-своєму привабливий і красивий: плавець стрімко розтинає водну гладь; стрільці на мить замирають, щоб послати кулі в центр мішені; фехтувальники елегантно виконують свій химерний танок; вершники зливаються в єдине ціле з могутнім чотириногим красенем, високо злітаючи над бар'єрами. Біг, особливо на довгі дистанції, – то приклад мужності і витривалості спортсмена. А коли в усіх цих видах впродовж дня(!) виступає одна(!) людина – ЖІНКА, – тут воістину забракне слів.

Жіноче п'ятиборство – олімпійський вид спорту, але особливої популярності в Україні він не набув, мабуть, з об'єктивних причин: бо чи багато у нас доступних басейнів, кінних шкіл, тирів тощо?! А яку надлюдську наполегливість та цілеспрямованість треба мати, щоб двічі на день тренувати-

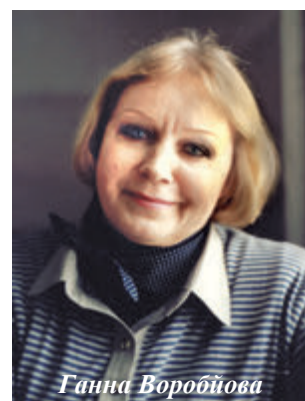
Галина Руденко

ся в різних кінцях міста (витрачаючи лише на дорогу 3-5 годин), чи не щомісяця виступати на всеукраїнських та міжнародних турнірах, і при цьому ще й успішно навчатися. Саме таке враження залишилося в мене після зустрічі з тендітною на вигляд дівчиною – четвертокурсницею ФФВС **Галиною Руденко**, яку за сумлінне навчання та спортивні успіхи удостоїли стипендії Верховної Ради. Та забуваєш про тендітність і юний вік, називаючи титули спортсменки – кандидат у майстри спорту з плавання, майстер спорту із сучасного багатоборства, майстер спорту міжнародного класу з морського багатоборства.

У листопаді вона взяла участь у першості України серед юніорів, що проходила в Луганську, за сумою балів зайнявши третє місце. У грудні – відбірковий турнір для участі у відкритому чемпіонаті Росії, де у січні їй представляла нашу країну (достроково склавши сесію). Зараз Галина готується до відбіркового чемпіонату на європейську першість.

Ось у такому ритмі живе студентка: навіть перелічувати забагато, а їй вдається все втілити в життя.

Валентин Ліберт

Ганна Воробіова

Розкіш спілкування

Ганна Воробіова – старший викладач кафедри графіки ВПФ – універсальний художник, дизайнер і оформлювач друкованих видань. В її роботах виблискують різні грані мистецької обдарованості, різнобічні знання і вміння. Ганна має можливість самостійно створювати комплексне, цілісне рукотворне оформлення книги. Саме підвладних Воробіовій вмінь вимагають сучасні художні рішення найрізноманітніших видів видань.

Недарма вона плідно викладала і викладає основні фахові дисципліни кафедри: "Композиція видання", "Шрифт і орнамент", "Рисунок", "Живопис".

Г.Воробіова, випускниця кафедри графіки, до роботи на ВПФ НТУУ "КП" активно працювала художником книги у видавництві "Український письменник" (у минулому "Радянський письменник").

В її творчому доробку бачимо змістовне, вишукане, з романтичним піднесенням, метафорично оформлені видання поезії. Привертають увагу надзвичайно оригінальні, виразні оправи до книжок прози і критики.

Оформлення оправ з балакрону, бумвінілу, ледеріну тощо вимагає лаконізму художніх рішень. Небагато хто з художників здатний зробити виразну, оригінальну та лаконічну оправу. Звідси стандартність, безликість багатьох існуючих оправ цього типу, особливо в функціональній книзі. Г.Воробіова, віртуозно володіючи засобами шрифту, декору і книжкової композиції, створила чимало надзвичайно оригінальних оправ саме такого виду, розширила уявлення про виразні можливості стриманого, лаконічного оформлення, отже, зробила свій внесок в розвиток мистецтва сучасної української книги.

Крім видавничих робіт, художній талант Воробіової засяяв всіма барвами в мистецтві батику.

Цю рафіновану живописну техніку Ганна сміливо застосовує при створенні глибоких за змістом символічних сюжетних композицій. У вишуканій декоративній інтерпретації зображень у близькості до

форм народного мистецтва, у визерунковості композицій, кольоровій гармонії, в історичних мотивах природно проявляється український національний характер творів.

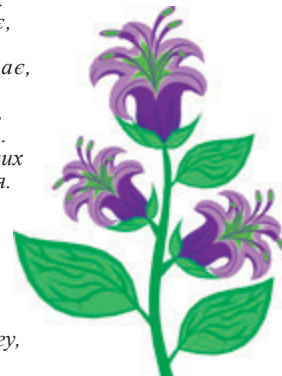
Її роботи демонструвалися на багатьох виставках, зокрема в Нью-Йорку, в Орлеані (США), у Детройті (США), в Торонто (Канада), на виставці "Мальовнича Україна" в Ужгороді.

Воробіова є майстром фірмового знаку (бренду). Створені нею знаки влучні за змістом, оригінальні за формою. Свіжістю графічного рішення відзначається сюжетне декоративне оформлення поштових конвертів, створених нею до 100-річчя першого

випуску КП. Вона виконувала багато шрифтових робіт для НТУУ "КП". Ганна часто посміхається і ніби випромінне почуття приязні, любові до людей, до справи, до життя. Її творчість, можливо, є такою цікавою і глибокою тому, що вона намагається зазирнути за обрії відомого, звичного, буденного. Ганна вмє захоплюватись і віддавати належне красі навколишнього світу, багатству людських душ. Її улюблений вислів: "Які ви всі хороші!".

Тож не дивно, що на кафедрі графіки створили пісню про неї, використавши мелодію романсу "Сиреневий туман". Назвали пісню "Червнева світлотінь" (Воробіова народилася у червні):

*Червнева світлотінь на луках вигравас,
Краллини дощові на квітах де-не-де,
Природа квітне скрізь, природа відчуває,
Як Ганна звідкілясь замріяна іде.
Вона іде до нас із тих країв космічних,
Де правда і добро, де радісне життя...
Іде, щоб серед справ земних, буденно-звичних
Крізь швидкоплинний час вітати майбуття.
Коли наш небосхил захмарений буває
І день новий до нас приходить без вітань,
Всімніється Ганна нам і кожен відчуває,
Що треба тягарі нести без нарікань.
Червнева світлотінь лягає на дорогу,
Ми всі йдемо кудись крізь відстані і час,
Та попри різних скрут, ми вдячні, слава Богу,
Що Ганна шлях земний торує поміж нас.*

Б.В. Валуєнко, кандидат мистецтвознавства, професор

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ 241-66-95

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор
Н.В.МУРАШОВА

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ«Атопол»,
м. Київ, пр. Червоних козаків, 9
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.